

12 часа ще забѣлѣжите, че вълнитѣ почватъ да се отдрѣпватъ пакъ назадъ — къмъ морето. Туѣ може да го наблюдавате често, нѣкога всѣки день; въ 24 часа, еднажъ напредъ еднажъ назадъ отъ брѣга. Такъвъ приливъ и отливъ става и въ васъ. Кѣде? Разбира се, не въ планинскитѣ високи мѣста, не въ високитѣ върхове на живота, ами въ низкитѣ мѣста. Често ви се е случвало, може-би, да слизате въ тихо врѣме на брѣга на морето и да запѣвате нѣкоя хубава пѣсень и туку поглѣднете — дошла вълна и задигнала и васъ и хубавата ви пѣсень, или най-малко съвършено ви измокрила. Или пѣкъ качили сте се на лодка въ тихо море, дойде буря, обърне лодката, и вие се намѣрите въ развалнувано море. Може нѣкой да помисли, че това е прѣувеличение на фактитѣ, но това е вѣрно въ живота. Колко пжти хората изчезватъ безслѣдно въ това житейско море съ своитѣ пѣсни, мечти и идеали! Вие казвате: нещастие! Вие търсите причината, безъ да знаете законитѣ на природата. Когато старитѣ философи сж казвали: „Познай себе си?“ подразбирали сж — да познае човѣкъ тия два закона на отмѣренитѣ движения на „приливъ и отливъ“. Въ вашия умъ тия две думи сж смѣтни, но ще се постарая да ви ги обясня. Туѣ проявление на съврѣменната наука го наричатъ законъ на „ритмичното движение“. Въ всички нѣща има течение отъ центъра къмъ периферията и отъ периферията къмъ центъра; въ всички нѣща има приливане и отливане повдигане и спадане, зараждане и израждане. Въ химията има „акция“ и „реакция“; „акция“ е „приливъ“, слѣдъ туѣ се образува „реакция“, ко-